BIBLIA LATINA, BD. 2
Salzburg (?), 2. Viertel 14. Jh. Seite 349v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46681
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

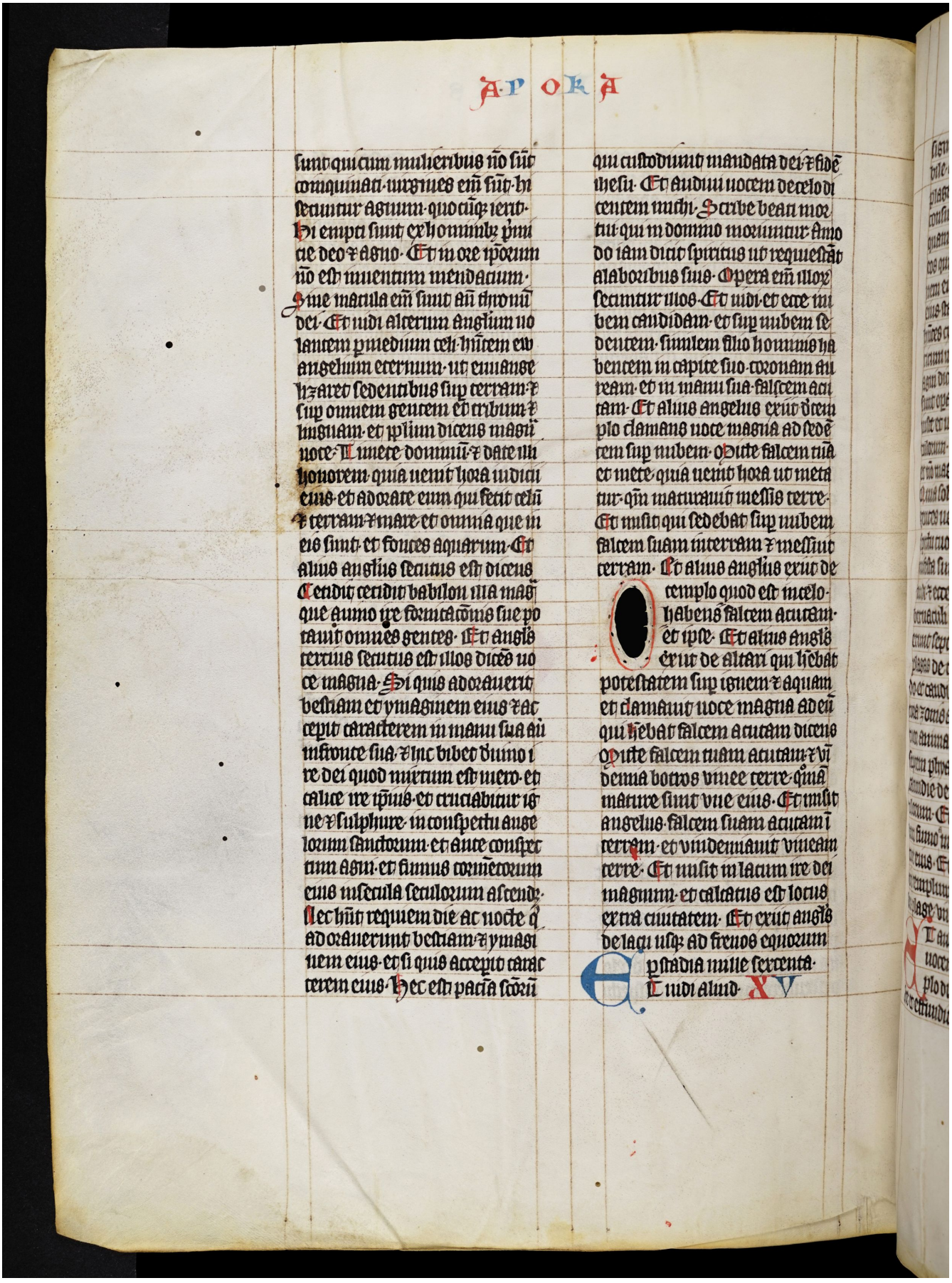

sunt qui cum mulieribus nō sūt
coinquinati. uirgines enī sūt. hi
sequuntur agnum. quocūq; ierit.
Hi empti sunt ex hominibꝫ p̄mi
cie deo ⁊ agno. Et in ore ip̄orum
nō est inuentum mendacium.
Sine macula enī sunt aū thronū
dei. Et uidi alterum angl̄um uo
lantem p̄medium celi. hn̄tem ew
angelium eternum. ut euuange
lizaret sedentibus sup̄ terram ⁊
sup̄ omnem gentem et tribum ⁊
linguam. et ꝑplium dicens magn̄
uoce. Timete dominū ⁊ date illi
honorem. quia uenit hora iudicii
eius. et adorate eum qui fecit celū
⁊ terram ⁊ mare et omnia que in
eis sunt. et fontes aquarum. Et
alius angl̄us secutus est dicens
Cecidit cecidit babilon illa magn̄
que a uino ire fornicacōnis sue po
tauit omnes gentes. Et angl̄s
tercius secutus est illos dicēs uo
ce magna. Si quis adorauerit
bestiam et ymaginem eius ⁊ ac
cepit caracterem in manu sua aū
in fronte sua. ⁊ hic bibet d̄uino i
re dei quod mixtum est uero. et
calice ire ip̄ius. et cruciabitur ig
ne ⁊ sulphure. in conspectu ange
lorum sanctorum. et ante conspec
tum agni. et fumus cormēctorum
eius in secula seculorum ascendꝫ.
Nec hn̄t requiem die ac nocte q̄
adorauerunt bestiam ⁊ ymagi
nem eius. et si quis accepit carac
terem eius. Hec est pacīa scōrū

qui custodiunt mandata dei ⁊ fidē
ihesu. Et audiui uocem de celo di
centem michi. Scribe beati mor
tui qui in domino moriuntur. Amo
do iam dicit spiritus ut requiescāt
a laboribus suis. Opera enī illoꝝ
sequuntur illos. Et uidi. et ecce nu
bem candidam. et sup̄ nubem se
dentem. similem filio hominis ha
bentem in capite suo. coronam au
ream. et in manu sua. falcem acu
tam. Et alius angelus exiit d̄cem
plo clamans uoce magna ad sedē
tem sup̄ nubem. Mitte falcem tuā
et mete. quia uenit hora ut meta
tur. q̄m maturauit messis terre.
Et misit qui sedebat sup̄ nubem
falcem suam in terram ⁊ messuit
terram. Et alius angl̄us exiit de
templo quod est in celo.
habens falcem acutam.
et ipse. Et alius angl̄s
exiit de altari qui hēbat
potestatem sup̄ ignem ⁊ aquam
et clamauit uoce magna ad eū
qui hēbat falcem acutam dicens
Mitte falcem tuam acutam ⁊ vī
demia botros uinee terre. q̄mā
mature sunt uue eius. Et misit
angelus. falcem suam acutam ī
terram. et uindemiauit uineam
terre. Et misit in lacum ire dei
magnum. et calcatus est locus
extra ciuitatem. Et exiit angl̄s
de lacu usq; ad frenos equorum
Ep̄stadia mille sexcenta.
Et uidi aliud. XV